

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2017. április 20. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hulladékgazdálkodás rendje megsértésének büntette miatt **vádlott** ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2017. január 16. napján kihirdetett 14.Bf.296/2016/5. számú ítéletét megváltoztatja annyiban, hogy a nyomtörödékek megsemmisítését rendeli el.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Miskolci Járásbíróság a 2016. február 18. napján kelt 12.B.1032/2015/24. számú ítéletével a **vádlottat** bűnösnek mondta ki hulladékgazdálkodás rendjének megsértése büntetében, ezért őt 180 óra közérdekű munka büntetésre ítélte. Rendelkezett a bűnjelek elkobzásáról, illetve megsemmisítésükről és a bűnügyi költségről.

A vádlotti és védői fellebbezés folytán a Miskolci Törvényszék felülbírált a járásbíróság határozatát és a 2017. január 16. napján kelt 14.Bf.296/2016/5. számú ítéletével megváltoztatta az elsőfokú bíróság döntését, és a vádlottat - bizonyítottság hiányában - felmentette az ellene emelt vád alól. Az elkobozni rendelt bűnjeleket kiadni rendelte a **vádlottnak**, míg más bűnjelek „tárgyátétben történő kezelését” rendelte el. A felmentés következtében az eljárás során felmerült bűnügyi költség az állam terhén maradt.

A vádlott és a védő tudomásul vette a törvényszék ítéletét, míg az ügyész a vádlott terhére, felmentése miatt, bűnösség megállapítása végett jelentett be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

Kifejtette, hogy a törvényszék az ítéletében az iratok tartalmával ellentétes megállapítást rögzített és ebből téves következtetést levonva a tényállást megalapozatlan megállapítással módosította tárgyaláson, bizonyítás felvételét követően. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlan és az indokolási kötelezettségének sem tett eleget a törvényszék, mivel elmulasztotta összevetni és az elvárt gondossággal értékelni a rendelkezésére álló bizonyítékokat, bizonyítási kötelezettségének a szükséges - elégséges mértékben - nem tett

eleget. Ezen kívül a „leglényegesebb bizonyíték” tárgyában iratellenes megállapítást tett, amely meghatározó jelentőséget játszott a felmentő rendelkezés meghozatalában. Mindezek miatt - álláspontja szerint - a törvényszék ítélete felülbírálatra alkalmatlan.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a harmadfokú eljárásban a jogi álláspontját továbbra is fenntartotta.

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 386. §-a (1) bekezdésének c/ pontjára figyelemmel az ügyési másodfellebbezés joghatályos.

Az ítéletábra, mint harmadfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott másodfokú ítéletet a Be. 393. §-a alapján nyilvános ülésen bírálta felül. A Be. 387. §-ának (1) bekezdése értelmében megállapította a (2) bekezdés szerinti teljes körű felülbírálat során, hogy mind az első-, mind a másodfokú bíróság a perjogi szabályokat betartotta. A törvényszék észelve a járásbíróság határozatának részbeni megalapozatlanságát, tárgyalást tartott és részbizonyítást vett fel. A tárgyalás anyagává tette a két biztonsági kamera felvételét és megsemmisítette az eljárás során a vádlottól lefoglalt símaszket. A törvényszék a tárgyaláson felvett részbizonyítás eredményeként a tényállást a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontjára figyelemmel, azzal módosította, hogy „az abban foglalt cselekményt az eljárás során nem tisztázható kilétű személyek követték el”.

Az így megállapított tényállás túlnyomó részt megalapozott, azt a Be. 388. §-a (2) bekezdésének alkalmazásával - a másodfokú bíróság által felvett bizonyítás eredményeként - csupán annyiban szükséges kiegészíteni, hogy a bűncselekményt elkövető két személy a helyszínen kesztyűt viselt.

Ezzel a tényállás az ítéletábra számára irányadóvá vált. A bizonyítottság hiányában történő felmentő rendelkezés helyes és törvényes, annak indokolása azonban helyesbítést igényel, mert a törvényszék valóban iratellenes megállapítást tett az ujj- és tenyérynem értékelésekor, amiből helytelen következtetést vont le, de ez az érdemi döntésére a következők miatt nem volt kihatással.

A törvényszék határozatának 4. oldal utolsó bekezdésében azt rögzítette, hogy a járásbíróság figyelmen kívül hagyta és a bizonyítékok tartalmának elemzésével sem rögzítette azon ujjnyomat-szakértői megállapítást, mely szerint „a papírlapon fellelhető volt egy olyan tenyérynem töredék is, mely kétséget kizáróan nem a vádlottól származott”. Ezt pedig azért tartotta lényegesnek, mert levonta - tévesen - azt a következtetést, hogy a vádlotton kívül más személy is kapcsolatba került azzal a papírlappal, amelyet a bűncselekményt elkövető egyik személy a borztem elhelyezését megelőzően a parkoló személygépkocsi szélvédőjére helyezett. A szakértői véleményben írtakat azért értékelte tévesen a másodfokon eljáró bíróság, mert abban olyan megállapítás nincs, hogy a tenyérynem-töredéket is a vizsgált papírlapról rögzítették volna. Ennek a rögzítési helye ugyanis az ... forgalmi rendszámú ... típusú személygépkocsi motorházteteje volt és nem az A/4 méretű papírlap. Ez utóbbin kizárólag a vádlottól származó ujjnyom töredékek beazonosítása történt, miként azt a járásbíróság ítélete helyesen tartalmazza is. E tényből pedig kizárólag az állapítható meg, hogy a vádlott a bűncselekményt megelőzően valamikor kapcsolatba került azzal a papírlappal, amelyet az elkövetők egyike a bűncselekmény helyszínén a kérdéses személygépkocsi szélvédőjére helyezett. Tény, hogy mindkét elkövető a bűncselekmény helyszínén kesztyűt és símaszket viselt, ezért arcuk a kamerafelvételeken nem volt beazonosítható. A vádlottól lefoglalt símaszket nem köthető a bűncselekményhez, illetve annak a helyszínéhez.

A papírlapon szereplő szöveg „nyomtatott anyagból kivágott és ráragasztott betűkből” volt összerakva. Ebből az következik, hogy létrehozása nem a bűncselekmény helyszínén történt, hanem

azt már előre elkészítette valaki és így vitték a helyszínre. A papírlapon rögzített vádlotti ujjnyomok alapján nem zárható ki, hogy a vádlott vágta ki a betűket és ragasztotta rá az A/4-es papírlapra azokat. Ez azonban semmilyen büntetőjogi következménnyel nem jár, elkészítése a Btk. egyetlen törvényi tényállásába sem illeszthető bele.

Arra tekintettel, hogy az elkövetők a bűncselekmény helyszínén símaszket és kesztyűt viseltek, a vádlott a bűncselekmény helyszínével ítéleti bizonyossággal nem köthető össze. Más bizonyíték pedig a vádlott ellen nem volt.

Mindezek alapján a vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentésére törvényesen került sor. A másodfokú ítélet hatályon kívül helyezésére nem volt törvényes indok, ezért a fellebbviteli főügyészség ezen indítványa nem foghatott helyt.

Az ítélet tábla megjegyzi, hogy a vád tárgyává tett bűncselekményt két személy követte el, azonban sem a vádirat, sem az elsőfokú ítélet, miként a másodfokú határozat sem utalt arra, hogy ez a társtettesi elkövetés körébe tartozik, függetlenül attól, hogy csak egy személlyel szemben került sor a vádemelésre.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 248. §-ában meghatározott keretdispozíciót a 2013. január 1-jén hatályba lépett, a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény tölti meg tartalommal.

A törvényszék - tévesen - a 2., 3. és 4. tétel alatti nyomtörödékek „tárgyletétbe történő kezeléséről” döntött egy régebbi Kúriai határozatra hivatkozva.

A Be. 155. §-ának (9) bekezdése (2009. augusztus 13. napjától hatályos) értelmében, ha a dolog lefoglalására nem az elkobzás, illetőleg a vagyoneklobzás biztosítása érdekében került sor, és a lefoglalt dolgot szakértő már megvizsgálta, újabb szakértő kirendelését az arra jogosultak nem kérték és további szakértői vizsgálatot a bíróság, az ügyész, vagy a nyomozóhatóság sem tartott indokoltnak, akkor a lefoglalást meg kell szüntetni.

A kérdéses nyomtörödékeket a szakértő megvizsgálta, további vizsgálatokat az eljárás során nem kértek, ezért az ítélet tábla ezek megsemmisítését rendelte el a Be. 155. §-ának (8) bekezdése alapján.

A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla a másodfokú bíróság ítéletét - a rendelkező részben írtak szerint - a Be. 398. §-a értelmében megváltoztatta, egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 397. §-a alapján helyben hagyta.

Debrecen, 2017. április 20.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró,
Dr. Szabó József sk. bíró

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 14.Bf.296/2016/5. számú ítélete az ítélet tábla ítéletében írt változtatással a mai napon jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2017. április 20.

Dr. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

-kiadó-